

בהירות

דפי

עיקרי נושאים | ראשי פרקים | סימנים - שינון והבהרת דפי הגמרא

מסכת סנהדרין דפים סח-עד, הדף היומי לשבוע של פרשת תרומה שנת ה' אלפים תשפ"ה

סנהדרין
סח

עיקרי נושאים

פטירת ר"א. הל' נטיעת קשואין בכשפים. גילו של בן סורר ומורה.

ראשי פרקים

כשחלה ר"א, דעת אבא נטרפה, ב' זרועות כב' ס"ת, ג' אלפים הל' בנטיעת קשואין, יציאה נשמתו בטהרה, אין שולחני להרצות, גמרה מר"א ולא סברה, להתלמד שאני. בן סורר ומורה מאימתי נעשה. קטן, על שם סופו, בן הסמוך לגבורתו של איש. יקף עטרה/גיד. קטן שהוליד, ש"מ תרתי, דלא כרבה, בגזל הגר הכתוב מדבר.

סימנים

על **ז**טאו נהרג? על שם **ט**ופו נהרג; [ב"פ סח] לא **ח**סרתי מרבתי ככלב המלקק... ולא **ח**סרוני תלמידי אלא כמכחול בשפופרת; **ט**ורר ומורה: אלא שדברו **ז**כמים בלשון נקיה; כש**ח**לה ר"א נכ**ט**ו ר"ע וחביריו.

סנהדרין
סט

עיקרי נושאים

בן סורר: ג' חדשים. הליכה אחר רוב בנפשות. המסוללת בבנה הקטן. מנ"ל שבן ח' מוליד?

ראשי פרקים

בן ט' ראוי לביאה, מזיד ומזרע, בן ולא אב, אלא ג' חדשים, ולא הראוי לקרותו. יולדת לז' אין עובר נכר, בתר רובא, נפשות רובא? רובא טעו בעיבורא דירחא, בת ג' מומתין עליה, איילונית? מסוללת בבנה הקטן (2): 7, 8, 9. מדורות הראשונים?, בת שבע, שנותיו של דואג ואחיתופל, בתמני אוליד, אתתא בריא, מהרן אבי שרה, דלמא זוטא ודרך חכמתן כשם, מבצלאל.

סימנים

המ**ס**וללת בבנה ק**ט**ן; דלמא תרוייהו **ב**ט' אוליד **וב**ת שבע אולידא בשית; **ס**ברת **ט'** [בן ט' ראוי לביאה. שי הסימנים]; זיל **בת**ר רובא ורובא דאינשי עבדי **ד**טעו בעיבורא דירחא; [ב"פ סט] **בת** ג' שנים **מת**קדשת בביאה... ומ**ט**מא את בועלה **ט**מא משכב.

סנהדרין
ע

עיקרי נושאים

שיעור וסוג בשר ויין. למה נברא יין. מעשה חם באביו. תוכחת אם שלמה. מקום אכילת בן סורר.

ראשי פרקים

גזירה בן ולא בת. מאימתי חייב משיאכל תרטימה. ר"י כופל. בשר/ יין בזול. חי: מזיג ולא מזיג, בשר מליח? יין: משום שמחה/אימשובי? לאבלים ולשכר, תירוש/רש, למי אוי ולמי אבוי, י"ג ויין, סרסו/רבעו, רביעי? אילן אדה"ר גפן/חטה/תאנה. מוסרי אם שלמה (5). חזר והודה. כולה סריקין. אלא פת וקטניות? אין עולים לעיבור (5). עוף/נבילות וטריפות? להשלים. ולא קולו של מקום. דבילה קעילית/דבש וחלב.

סימנים

יין [של סורר ומורה ושאר עניני יין. יין בגימ' ע. קנה חכמה]; [ג'פ ע] אכל **ע**יבור אכל **ע**בירה אכל **ע**וף; [ג'פ ע] כפאתו אמו [של שלמה] **ע**ל **ה**עמוד ואמרה... **ע**כשין יאמרו; [ג'פ ע] **ע**שו [בני חן] **ע**ם **ע**רות אביהם; [ג'פ ע] **ע**ד שיטעום **ט**עם דגן.

"כשחוזר על תלמודו, הוא מתחכם ונעשה חריף... ואילו היו בני אדם נותנין לבם לדבר זה, ירוצו ולא ייגעו, ילכו ולא ייעפו, לרדוף אחר חזרת תלמודם." - דרשות מהר"ל, באר הגולה

עיקרי נושאים
גניבה מאביו (ומאמו?).
שניהם רוצים ואמו ראויה לאביו. לא היה ולא עתיד להיות (3). הוריו נכים. ברח. ב"נ שעבר עבירה ונתגייה.

ראשי פרקים

דוקא בשר/יין ולא מאכל/משקה. תורתו נעשית קרעים. גב משל אביו. שכיח ולא בעית. דמי סעודה אביו ואמו. אקני אחר. היה אביו רוצה. קול מראה קומה. לא היה ולא עתיד להיות, עיר הנידחת, בית המנוגע, דרוש וקבל שכו. אני ראיתי (3). היה אחד מהם גידם. כוליה קרא יתירא. מתרין בפני ב' ומלקין בג'. ברח עד שלא נגמר. בירך ה' ונתגייר? אי עביד השתא. גברא קטילא הוא. היכה ובא, אישתני דינו ומיתתו, אלא חנק, סרחה ואז"כ בגרה. בן סורר ומורה נידון ע"ש סופו.

סימנים

[כ"פ עא] עד שיגנוב משל אביו, עד שיאכל ברשות אחרים; אי עבד השתא לאו בר קטלא הוא; לא היה ולא עתיד להיות אלא דרוש וקבל שכו; עד שלא נגמר ברח ואחר כך הקיף.

עיקרי נושאים
> ימות זכאי כשהנאה לו ולעולם. פרטי מחתרת, הזיק, אביו, שבת, בכל מיתה, התראה. קטן הרודף.

ראשי פרקים

הגיע תורה לסוף דעתו. הבא במחותרת נידון ע"ש סופו. השכם להרגך. בדמים קננהו. נטל לא. ברשותיה דמרייהו קיימי. הגונב כיס בשבת. ברור כשמש שיש/שאין לו דמים, אב ובן. בין בשבת, לפקח גל. אפי' אחר נמי. בכל מיתה. חצירו וקרפיפו. זו הוא התראתו. רודף אל"צ התראה. יצא ראשו? משמיא קא רדפי, חבר. בתרי עברי דנהרא.

סימנים

עליו בלבד זרחה?; בא במחותרת על שם סופו; [כ"פ עב] בן על האב אב על בן; ברור לך הדבר כשמש שאין לו שלום עמך; בתרי עיברי דנהרא דלא מצי אצוליה.

עיקרי נושאים
רודף שמותר להרוג ומנ"ל. חייבי כריתות, לאוין, מיתות בי"ד, עכו"ם ושבת. אפיגמה קפיד/מסרה נפשה. קנס בבא על אחותו.

ראשי פרקים

ואלו הן שמצילין אותן בנפשן. לא תעמוד על דם. ק"ו מנערה המאורסה. הקישא הוא. אבידת גופו. חייבי מיתת בי"ד/כריתות? אומרת הניחו לו. כל הני למה ל? צריכי. נער/נערה למעוטי ע"ז/בהמה/שבת. ולמ"ד? (2). במאי קמיפלגי, מקפדת על פיגמה, פגימה רבה/זוטא. בא על אחותו, העראה, שלא כדרכה, במניחתו שלא יהרגה.

סימנים

[כ"פ עג] נערה משום דקא פגים לה אבל נער דלא קא פגים ליה; טובע בנהר או חיה גוררתו; אבידת גופו מניין?; מקפדת על פיגמה; שאר עריות דאורחיהו ולא נפיש פיגמיהו; גואל [חבירו ומצילו מן] עבירה [ש' הסימנים].

עיקרי נושאים
יכול להציל באבריו. שיבר כלים. עבירות שיהרג ואל יעבור, פרהסיא, שעת גזירה, הנאת עצמו. ב"נ בקידוש ה'.

ראשי פרקים

במפותה וד"ה, ביכול להציל, במצות שבמיתה, רודף ששיבר כלים, רודף אחר רודף פטור. פגם גבוה לא כ"ש? כל עבירות יעבור חוץ מג', לר"י רק בפרהסיא, גופו/ממונו חביב עליו, רוצח מנערה. דמא דידך סומק טפי? גזירת מלכות אפי' קלה/ערקסא דמסאנא. עשרה ורק ישראלים. אסתרי? (2). שדי לחיותאי/נהרא. בן נח קידוש ה'? אביי ורבא. מאי הוי עלה?

סימנים

ערקתא דמסאנא; עכו-ם דאמר לישראל קטול אספסתא בשבתא; [כ"פ עד] עכו-ם - אדון עירי - אומר קטליה? דמא דידך סומק טפי?; הבודלו מתוך העדה הזאת [קנה חכמה]; דמך עדיף [ש' הסימנים]; דרושים עשרה [ש' הסימנים].